

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 8(147) • POZNAŃ • Wrzesień 2018 r.

„Pani Poznania” towarzyszy obchodom 1050. rocznicy pierwszego biskupstwa w Polsce

Poznań. Chrystus i my

1050 lat pierwszego biskupstwa w Polsce

968-2018

Główne obchody jubileuszowe 1050. rocznicy powstania w Poznaniu pierwszego na ziemiach polskich biskupstwa odbyły się pod hasłem: „Poznań. Chrystus i my”.

Centralnym miejscem obchodów była katedra poznańska, którą papież Franciszek ustanowił kościołem jubileuszowym, udzielając odpustu zupełnego wszystkim wiernym, którzy pod zwykłymi warunkami (stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii Świętej i modlitwy w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego) nawiedzą ją do 25 listopada.

Świętowanie jubileuszu powstania pierwszego biskupstwa na ziemiach polskich to – oprócz wydarzeń kulturalnych i popularnonaukowych – przede wszystkim uroczystości liturgiczne. Obchodom towarzyszył niewielki obraz z kościoła ojców franciszkanów na Wzgórzu Przemysła – Matka Boska w Cudy Wielmożna. Obraz został wykonany na lipowej desce; jest kopią obrazu Matki Boskiej Boreckiej. Został on zakupiony w 1666 roku przez poznańskiego franciszkanina, brata Tomasza Dybowskiego, który w swojej celi modlił się do niego dniami i nocami.

Pewnego ranka zauważył on w oczach Marii Panny Izy. Od tego momentu nie rozstawał się z obrazem, a ponieważ był kwestarzem, który chodził po mieście i zbierał datki na biednych oraz na budowę nowego klasztoru, zawiesił sobie obraz na szyi i opowiadał wszystkim o tym cudownym zjawisku. Wkrótce za sprawą obrazu brata Tomasza rozpoczęły się cudowne uzdrowienia. W roku 1669 biskup wydał dekret, w którym uznał obraz „za cudowny”. Właśnie wtedy obraz otrzymał – do dziś znaną nazwę – Matki Boskiej w Cudy Wielmożnej, Pani Poznania. Początkowo wizerunek został wystawiony w kościele św. Rocha (tzw. Miasteczko nad Wartą), gdzie przebywali ojcowie franciszkanie, a następnie, w 1670 roku, przeniesiony do kościoła farnego Marii Magdaleny. Stamtąd w niezwykle uroczystej procesji „Pani Poznania”, przez Stary Rynek, dotarła na Wzgórze Przemysła. 12 września 1713 roku obraz umieszczono w niszy, w okazałej ramie pełnej symboli maryjnych i ornamentyki roślinnej.

Wyjątkowym wydarzeniem była koronacja obrazu, która miała miejsce 29 czerwca 1968 r. (w tym roku obchodziliśmy jej 50. rocznicę), w 300. rocznicę położenia kamienia węgielnego pod świątynię na Wzgórzu oraz 1000. rocznicę powstania w Poznaniu pierwszego w Polsce biskupstwa. Korony papieskie na głowy Maryi i Dzieciątka Jezus nałożyli wówczas: prymas Stefan Wyszyński, kardynał Karol Wojtyła i arcybiskup poznański Antoni Baraniak.

22 czerwca 2018 roku cudowny obraz Matki Boskiej w Cudy Wielmożnej w uroczystej procesji został przeniesiony do bazyliki farniej, gdzie odbyło się całonocne maryjne czuwanie. Następnego dnia do świątyni przybyli przedstawiciele wspólnot i ruchów katolickich, którzy we wspólnej procesji, wraz z biskupami i kapłanami, wyruszyli na Ostrów Tumski. W obchodach jubileuszowych brał udział specjalny wysłannik papieża Franciszka – legat Stolicy Apostolskiej, prymas Czech, kard. Dominik Duka.

Niezapomnianym przeżyciem obchodów 1050. rocznicy powstania biskupstwa w Poznaniu był plenerowy koncert zespołu Il Divo, który zaśpiewał w malowniczej scenerii Ostrowa Tumskiego i Warty. Piękna oprawa koncertu, scenografia, gra świateł sprawiły, że czerwcowy wieczór zapisał się w pamięci uczestników koncertu jako jedno z najwspanialszych wydarzeń muzycznych w mieście.

Ostatni dzień wielkich obchodów jubileuszu był poświęcony rodzinom. W niedzielne popołudnie zaproszono rodziny na Mszę Świętą do katedry, a następnie - na festyn pod hasłem: „Bądźmy razem”, który został zorganizowany przez poznańską Caritas przy współpracy z Wydziałem Zdrowia i Spraw Społecznych Urzędu Miasta Poznania.

Krystyna Ludwiczak

Papieskie intencje modlitewne na 2018 r.

Ojciec święty Franciszek pragnie zwrócić uwagę wiernych na konkretny problem społeczny. Warto o tym pamiętać w naszych codziennych rozmowach z Bogiem. W każdym miesiącu modlimy się albo w intencji ewangelizacyjnej, albo powszechnej.

Intencja powszechna powierzona przez papieża Apostolatowi Modlitwy na wrzesień 2018 roku:

aby młodzież na kontynencie afrykańskim miała dostęp do edukacji i pracy we własnej ojczyźnie.

Droga Pani Krystyno,

trudno nam w to uwierzyć, że nadszedł czas, kiedy nie zobaczymy się na spotkaniach zespołu redakcyjnego pisma „Święty Wojciech”, kiedy nie będziemy już wspólnie decydować o zamieszczanych tekstach.

Dziękujemy Pani za ten czas pracy redakcyjnej, za pomoc i wsparcie. To był dobry czas. Będzie nam Pani bardzo brakowało...

Liczymy na dalszą współpracę i życzymy Pani w nowym miejscu zamieszkania wszystkiego, co najlepsze.

Zespół redakcyjny pisma parafialnego „Święty Wojciech”

Bóg zawsze
podnosi słuchawkę,
bez względu na to,
ile czasu upłynęło
od ostatniej rozmowy.

Paul Samuel Leon Johnson

Dobroć to nieustanne działanie boskie; w sposób nadprzyrodzony oddziałuje na każdego, kto ją praktykuje z pobudek wiary.

o. Fryderyk Wilhelm Faber

Ciekawe powiązania i kolejna porcja historii z naszego parafialnego *fyrtla*

W piśmie parafialnym „Święty Wojciech” (nr 7 z 2017 roku) – obok wielu innych ciekawych artykułów – zamieszczono dwa pozornie tylko niemające ze sobą nic wspólnego.

Pierwszy z nich to wspomnienie z okazji 75. rocznicy męczeńskiej śmierci błogosławionej Poznańskiej Piątki. Drugi natomiast jest relacją z obchodów uroczystości Bożego Ciała, zilustrowaną zdjęciem przedstawiającym procesję na tle budynków u zbiegu pl. Wielkopolskiego i ul. Solnej.

Cóż może łączyć te dwa artykuły? Może poruszane w nich tematy? Postaram się to pokrótce wyjaśnić...

Wspomniana Poznańska Piątka, jak wiadomo, była związana z Oratorium im. św. Jana Bosko, które z kolei łączyć należy z Towarzystwem Świętego Franciszka Salezego, czyli salezjanami, którzy w Poznaniu mają swoją siedzibę przy ul. Wronieckiej. Członkowie Oratorium znaczną część swojego czasu poświęcali działalności artystycznej, konkretnie: prezentowali różnego rodzaju sztuki teatralne. Jak wspomina w swoim *Dzienniczku*, wydanym w 1990 roku przez Inspektorat Towarzystwa Salezjańskiego, jeden z Poznańskiej Piątki – Edward Kaźmierski – przedstawienia były wystawiane w **sali Królowej Jadwigi**. Sala ta mieściła się w kamienicy przy Alejach Marcinkowskiego 1, ale w rzeczywistości była położona w, nieistniejącym dzisiaj, skrzydle wschodnim tej kamienicy przy ul. Solnej. Obecnie w miejscu tym stoi średniej urody dom mieszkalny (ul. Solna 3), który jest widoczny na zdjęciu ilustrującym obchody uroczystości Bożego Ciała. Gmach ten można rozpoznać po charakterystycznych balkonach (zob. „Święty Wojciech”, nr 7 z 2017 roku).

Poniższe zdjęcie (ze zbiorów NAC), wykonane 12 maja 1936 roku podczas obchodów 1. rocznicy śmierci Józefa Piłsudskiego, ukazuje omawiany budynek, który w okresie międzywojennym był nazywany, jako całość, domem Królowej Jadwigi. W środkowej części widoczne są wysokie na dwie kondygnacje okna sali Królowej Jadwigi.

Kolejne zdjęcie (ze zbiorów Małgorzaty Hoffmann) przedstawia salę Królowej Jadwigi. Tu na scenie występowali członkowie Oratorium im. św. Jana Bosko, w tym także nasi bohaterowie.

Przy okazji warto przedstawić kilka faktów z ciekawej historii tego miejsca.

Budynek w zachowanej do dzisiaj części, tj. od strony Alei Marcinkowskiego, powstał w połowie XIX wieku na gruntach zakupionych przez przedsiębiorcę budowlanego, Teodora Sterna od Kaspra Kramarkiewicza. Teodor Stern wybudował tu Hotel Europejski. W roku 1865 hotel został rozbudowany (właśnie od strony ulicy Solnej) o dodatkowe skrzydło. W skrzydle tym na pierwszym piętrze powstały dwie obszerne, dwukondygnacyjne sale kasynowe. Działalność hotelarską zakończono na przełomie XIX i XX wieku. W latach 1903-1904 budynek przeszedł w ręce polskie i w znacznej części został dostosowany do celów mieszkalnych.

Wiadomo, że wcześniejsze sale kasynowe hotelu od 19 września 1914 roku były wykorzystywane przez artystów – zamkniętego z powodu wojny – Teatru Polskiego oraz członków Towarzystwa Przyjaciół Sceny do różnego rodzaju imprez artystycznych. W roku 1916 jako właściciela budynku księga adresowa podaje proboszcza łazarskiego kościoła Matki Boskiej Bolesnej, ks. Kazimierza Malińskiego. Od tego czasu do chwili obecnej budynek ten pozostał już we władaniu różnych instytucji Kościoła katolickiego. Kiedy członkowie Oratorium byli częstymi gośćmi w tym budynku, stanowił on własność Związku Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet Pracujących, natomiast sama sala należała do Bronisławy Dąbrowskiej.

Wydarzeniem mającym zasadniczy wpływ na dalsze losy kamienicy, a w szczególności na jej skrzydło położone przy ulicy Solnej, a zatem i na losy sali Królowej Jadwigi, był przeprowadzony przez wojska alianckie 9 kwietnia 1944 roku nalot samolotów bombowych na Poznań. Celem miały być pobliskie obiekty wojskowe zajmowane przez wojska niemieckie. W wyniku nalotu bomby spadły właśnie na wschodnią część domu Królowej Jadwigi, która uległa całkowitemu zniszczeniu. Nalot miał miejsce w pierwszym dniu Świąt Wielkanocnych, a w salach kasynowych śmierć poniosło wówczas około 50 oficerów sztabowych, zgromadzonych przy stole na „uroczystym święconym”. Tak w każdym razie wynika z książki autorstwa Mariana Olszewskiego, zatytułowanej *Straty i martyrologia ludności polskiej w Poznaniu 1939-1945*, publikacji wydanej przez Wydawnictwo Poznańskie w 1973 roku.

Gdy syn nie chce chodzić do kościoła...

Wielu rodziców żali się, że ich dorastające dzieci nie chcą chodzić do Kościoła. Próbuje wyrzucić na nich presję, by poszły wreszcie do spowiedzi, by uczestniczyły we Mszy Świętej. Od samego rana w niedzielę zaczyna się gderanie matki i stanowczy opór prawie już pełnoletniego syna.

Wiele matek nie ustaje w modlitwie i naleganiach. Nieraz próbują przekonać płaczem lub szantażem. Czynią to z troski o przyszłość syna lub córki. Pragną, by ich dzieci były kiedyś przykładem wiary dla swojego potomstwa. Czasem sięgają do gróźb, czasem starają się wzbudzić w nich poczucie winy. Ale czy w tym wszystkim mają rację?

Kiedyś pomagałem proboszczowi podczas kolędy. Zapukałem do kolejnych drzwi w dużym bloku mieszkalnym, spodziewając się samotnej pani w średnim wieku. Otworzył mi czterdziestoletni mężczyzna i poprosił do środka... – *Proszę księdza, moja mama trafiła do szpitala. Nie wiem, jak długo jeszcze żyje. Prosiła mnie, abym w jej mieszkaniu poczekał na księdza. Mieszkam w sąsiedniej miejscowości, ale wiem, jak ważna była dla niej tegoroczna wizyta księdza. Dlatego przyjechałem. Moja mama zawsze modliła się o to, abym był dobrym człowiekiem, abym był zdrowy i mądry. Teraz ja*

chciałbym się z księdzem pomodlić o jej zdrowie. Czy nie przeszkadza księdzu, że jestem ateistą?

Spojrzałem na jego szczerze i od wzruszenia oczy i zacząłem od znaku krzyża. Przeżegnał się razem ze mną i, nie czekając, rozpoczął: *Ojcze nasz, któryś...* Modliliśmy się razem wpatrzeni w, ustawiony między palącymi się świecami, krucyfiks. Sam wszystko przygotował na wizytę księdza.

Jestem przekonany, że ta modlitwa, kochającego swoją matkę, ateisty i zaskoczonego księdza była miłą Bogu. Wierzę, że Bóg zatroszczy się o to, by ów człowiek doświadczył Jego miłości. A cóż więcej potrzeba, by wierzyć?

Grożbami i emocjonalnym szantażem można osiągnąć jedynie posłuszeństwo, ale takie metody nigdy nie doprowadzą do pogłębienia więzi z rodzicami, a tym bardziej z Bogiem. Gdy kolejna matka pyta mnie, co ma zrobić, by jej dorosły syn zaczął znów chodzić do Kościoła, mam jedną odpowiedź: módl się z miłością i nie ustawaj, nie przestawaj towarzyszyć mu modlitwą w jego pogmatwanym, być może, życiu. To wystarczy, bo miłość jest większa od wiary. Cierpliwy Bóg sam twego syna odnajdzie. Jemu bardziej na nim zależy niż tobie.

Wojciech Żmudziński SI

Chrzty

Jakub Biegański, Rafał Filip Ciaś
Julia Zofia Czapka, Dobrochna Janiak
Michalina Janicka, Ernest Katin
Jakub Robert Michalak, Julia Maria Serba

Kalendarium

8 IX Narodzenie Najświętszej Maryi Panny, święto
12 IX Najświętszego Imienia Maryi, wspomnienie
14 IX Podwyższenie Krzyża Świętego, święto
15 IX NMP Bolesnej, wspomnienie
18 IX św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski, święto
21 IX św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty, święto
29 IX św. św. archaniołów, Michała, Gabriela i Rafała, święto
30 IX św. Hieronima, kapłana i doktora Kościoła, wspomnienie

Śluby

Stanisław Tatarynowicz i Olga Maria Bartkowiak
Paweł Dariusz Lis i Monika Grabowska
Radosław Roman Musielak i Patrycja Teresa Hofmann

Odeszli do wieczności

Zbigniew Jan Gracz, Renata Maria Ibel
Marianna Kędziorowska, Stanisława Korzeniewska
Kazimierz Kubicki, Ryszard Kukła
Halina Maria Krzyżańska
Stanisław Kazimierz Rutkowski
Krystyna Wendrowicz, Izabella Anna Wojnar

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii (tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent; ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy Świętych:

– w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej),
12.15, 18.00 i 20.15 (akademicka)
– w święta będące dniami pracy – 8.30 i 18.30
– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

– 15 min przed każdą Mszą Świętą i w sobotę od godz. 18.00
– w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
– w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

– w I czwartek miesiąca od 17.00 do 18.30, w pozostałe czwartki od 18.00 do 18.30;
w soboty od 18.00 do 18.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania AI-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: IV wtorek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora: godz. 11.30 - 14.00 terminy spotkań na cały 2018 r. podano na tablicy ogłoszeń.

Nowenna do św. o. Pio i Msza Święta w intencji o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II Czwartek miesiąca godz. 18.30.

Nowenna do św. Antoniego: Wtorek, godz. 18.00.

Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca o godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012, 793 842 860) czynne: w poniedziałki i piątki, godz. 16.30 - 17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00 - 10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl.

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, ksiądz Trojan Marchwiak (proboszcz parafii i opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Druk: Drukarnia GRAFIKA, ul. Leszka 22, 61-062 Poznań, tel. 61 876 89 08.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku.

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy. W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: „darowizna na cele kultu religijnego” lub „darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego” albo „darowizna na Kościół”.